

De leukste mens

Colofon

Copyright 2023 Mijnbestseller Nederland

Auteur: Brigitte van Helvoort

Foto's omslag: Brigitte van Helvoort

Opmaak: Nicky van Hal – de Jong

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

De gift

Als ik alle fruit dragende planten en bloemen in mijn tuin bekijk, klopt mijn groene hart een beetje sneller. Ik heb mijn best gedaan een leuk tuintje te creëren, nadat ik mijn oude tuin met pijn in mijn hart achterliet. Door wat zon, voldoende water en woorden van liefde, is een mooi ensemble van groen en kleur ontstaan en kijk ik tevreden terug op een nieuwe start in mijn leven, waar slechts nog maar één ding aan kon ontbreken en dat was de gift van de liefde.

Ik plantte zaadjes van hoop en wierp hier en daar een hengeltje uit. Ineens had ik beet en ontstond er iets moois dat meteen onmetelijk waardevol blijkt. Jij bent sterk en mooi, het leven gaf jou flinke klappen, maar daar ben je geweldig goed uitgekomen. Je hebt alles wat ik maar zou kunnen wensen in een man. Jij maakt mij weer aimabel en loveable.

Stukje bij beetje komt er weer wat vertrouwen, dat ik dit heus verdiend heb. Deze mooie gift van de liefde laat mijn hart weer opbloeien als een mooie, kleurrijke bloem die veel te lang in de knop heeft gezeten. Ik wil soms maar niet geloven dat jij er ineens bent in mijn leven. Liefde is de mooiste gift op aarde.

Van de week mocht ik om het hoekje kijken van de kamerdeur van het kleine prinsesje (=jouw dochtertje), dat zo vredig lag te slapen in haar witte ledikantje. Het leek wel een bladzijde uit een sprookjesboek...! Er ging een geluksgevoel door me heen, slapende kindjes zijn wonderlijk mooi om naar te kijken. Er komt een serene rust over je, die met niets anders te vergelijken is. Jouw schattepop, daar gaan we samen heel zuinig op zijn! Mijn lieffies zijn al groot en hun harten heb ik al gewonnen. Zij verrijken iedere dag mijn leven met hun mooie geluksmomenten en met het feit dat ik er nog steeds voor hen mag zijn als moeder zijnde. Ze zijn de mooiste giften van mijn leven.

Ik zie jou drie maal per week en ben steeds weer enorm onder de indruk van jou als persoon. Je bent overweldigend, krachtig en betoverend als ik in die prachtige bruine kijkers van je mag turen. In drie weken tijd hebben we elkaar al veel gezien

en veel van onszelf laten zien. Jij bent mooi zoals je bent en ik hoop heel lang mijn leven met je te kunnen delen...!

Daydream believer

We hebben onze zoveelste date en het wordt maar leuker en leuker. Jij wordt leuker en leuker. Alles klopt en het samenzijn is heerlijk. Of we nu thuis zitten of, zoals deze keer, ‘Aladdin’ gaan zien in de bioscoop. Het maakt niet uit. Jij bent alles en een geweldige man. Ik snap soms nog steeds niet hoe het zo snel heeft kunnen gaan, maar wij kloppen samen en dat is heerlijk!

De magie die om verliefde mensen heen hangt, is zeer speciaal. De wereld kan vergaan ondertussen, maar je hebt het geeneens in de gaten. Op die mooie roze wolk is alles fantastisch en wat rampen meer of minder, wij liggen er niet wakker van. Hoewel, we liggen wel wakker, maar dat komt meer omdat de adrenaline rijkelijk door onze aderen vloeit als wij bij elkaar zijn. Iedere kus, iedere aanraking voelt als iets heel speciaals, iets magisch, als ware het gouden sporen in ons bestaan. Wij zetten stappen in ons leven samen en genieten dat het een lieve lust is.

Wij leven als Bourgondiërs, drinken speciaal bieren en witte, droge wijntjes. Wij bestellen kaasplankjes, borrelhapjes, kussen ‘to the max’ en verkennen elkaars leven zonder grenzen. Ruim 4 weken geleden vond ik je tussen mijn ‘matches’ op Relatieplanet en sindsdien is er veel (app- en bel)contact. We zien elkaar zeker driemaal per week. Ik voel me gelukkig en slaak regelmatig een zucht van intense blijheid. Dat jij in mijn leven bent gekomen, is een van de mooiste dingen die me sinds lange tijd is overkomen.

Eigenlijk dacht ik al een paar jaar dat het me niet meer gegund was. Ik was zo ontzettend onzeker geworden, door mensen die me slecht kenden. Toch trok ik het me aan, want mijn ego was danig in de kou gezet. Hoewel dat geen graadmeter voor werkelijk geluk is, deed het me veel pijn en vandaar ook dat de euforie nu zo groot is en geen grenzen kent. Ik was in het begin nog wat voorzichtig en sprak over babystapjes nemen, maar nu we elkaar inmiddels voor de zoveelste keer gezien hebben en veel van onze ziel en zaligheid bloot gelegd hebben, heb ik veel

van die vooringenomen plannen overboord gekieperd. Ik zie je graag en als het kan veel, want zonder jou is een leven al haast ondenkbaar geworden.

Na zoveel relaties, die soms losse flodders bleken of enorme vergissingen, heb ik nu een van de mooiste dingen gevonden die mijn leven zouden kunnen verrijken. Het is magisch om het mee te maken, het is te mooi voor woorden. De zomer was nog nooit zo zonnig! Ik dagdroom verder en geloof in iedere fantasie die ik bedenk, want ook jij kon in mijn leven komen en dan is er feitelijk nog heel veel moois mogelijk. Ik geloof in jou en ons, in nu, dan en vooral, in altijd.

Jij bent fantastisch!

Wonderlamp

Kort na mijn verhuizing pakte ik mijn wonderlamp ter hand, wreef erover en wenste mezelf een lang en gelukkig leven toe met een knappe prins, in het bezit zijnde van een gulle lach en een stevige ruggengraat. Et voilà, here he is! Het aloude sprookje kwam voor ons tot leven bij de Lieve Lente in Oisterwijk en kabbelt vredig voort. Aladdin moest in het sprookje van 1000-en-1-nacht heel wat meer moeite doen om Jasmine's hart te veroveren. Dankzij Jafar moest hij op zoek naar de wonderlamp, wreef erover en kwam zo tot een prachtige tweede wens die hem tot in het hart van het paleis bracht en uiteindelijk ook tot in het hart van Jasmine, de toekomstige sultana.

In West Virginia (VS) ontstond er een mooie verbintenis, waar het 6-jarige knulletje Noah iedere donderdagochtend trouw wacht op de vuilnismannen die het huisvuil op komen halen. Hij besloot een half jaar geleden een knuffel te willen van hen. Zijn moeder legde uit hoe belangrijk het voor haar autistische zoon is om geknuffeld te worden en de vuilnismannen Jacob en Mark aarzelden geen moment om de knul een flinke pakkerd te geven. Sindsdien staat het jongetje iedere donderdag paraat om een knuffel in ontvangst te nemen. Hij kreeg van hen zelfs een stoeltje om zittend te kunnen wachten, voor het geval dat zij een keertje ietsje later waren en natuurlijk schonken zij hem een miniatuur exemplaar van een vuilniswagen. En wéér waren er wat innerlijke lichtjes ontstoken...!

Het is belangrijk dat je mensen om je heen hebt die je happy maken en je innerlijke vreugdevuurtje zo nu en dan wat op laten laaien. Je bent hier omdat onze allergrootste wonderlamp, de zon, dat toestaat. Maar zonder ons innerlijke vuurtje komen we ook niet ver. 'Wie niet bemind wordt, voelt zich eenzaam', zei Brigitte Bardot ooit en dat is een waarheid als een koe. Probeer daarom ieders vlammetje eens aan te wakkeren en daar heb je niet altijd een wonderlamp bij nodig, tenzij je zelf als wonderlamp kunt fungeren. Zeg eens iets aardigs, help elkaar. Luister naar elkaar, maak een compliment naar iemand die het goed kan gebruiken. Geef

een kus en/of een knuffel, zomaar uit het niets. Geef een luisterend oor of een schouder om op te huilen. Wees lief voor elkaar en maak het verschil!

Tandenterrorist?

Pas één keer was ik bij mijn nieuwe tandarts en meteen al wachtte er een pittige behandeling. Een kies, achterin boven begon een tijdje terug flink te irriteren. Voornamelijk met warme en koude dranken/gerechten en ook bij het tanden poetsen en het spoelen. De tandhalzen waren wat opgetrokken, zodat ik bij een flinke, brede glimlach het tandvlees had van een woeste rottweiler. Tijd voor een stukje hak- en breekwerk!

De eerste maal werd het euvel al besproken. De tandarts was een beetje stug bij het eerste bezoek, dus ik beeldde me van alles in. Zo werd de man in mijn gedachten een tandenterrorist en zou hij me vandaag vast eens flink te grazen gaan nemen!

Bij binnenkomst stak hij me vriendelijk de hand toe en vroeg me of ik er erg tegenop zag. Wat een vriendelijkheid zeg! Ik ging meteen uit een ander vaatje tappen met mijn glazen bol en langzaam maar zeker kwam ik wat tot rust. Er zit een flinke gebitsrenovatie aan te komen, maar als je het snel vertelt, stelt het steeds minder voor. Er moeten wat kiezen getrokken worden die los zitten en daarvoor in de plaats komt dan een plaatje met neppers en die worden meteen na het trekken geplaatst. Eerst wordt er natuurlijk een briljante afdruk geproduceerd zodat alles mooi passend gaat worden. Het kostenplaatje van de mini-prothese, dwingt mij ertoe om de zak met duiten de komende maanden wat beter te beheren, dus geen onbezonnen uitgaven meer. Het bedrag van de aanvullende verzekering is namelijk nog harder geslonken dan mijn tandvlees in het afgelopen half jaar, ná het tot driemaal toe losraken van mijn ets-brug aan mijn voortanden.

Afijn, het plan van aanpak klonk me bijna als muziek in de oren, dus gedwee nam ik plaats in de stoel om het trekken van de rottweiler-kies tot een goed slagen te laten brengen. Bij ieder babystapje legde de terrorist langzaam uit wat hij van plan was om te gaan doen. Langzaam maar zeker, veranderde hij in een zeer bekwame, meelevende vriend, die toevallig ook nog eens tandarts is. Met een poep en een

zucht was de verdoving gezet, het loszitten der kies beoordeeld, het losporren gedaan en de kies getrokken. Ongelooflijk, wat een kundigheid! Tot slot werd er nog wat tandvlees verwijderd dat het daglicht toch al niet verdragen kon vanwege ontstekingen (dit zou het genezingsproces flink kunnen bekorten!) en stapte ik opgelucht en voldaan uit de tandartsstoel, met een gaasje lichtjes op de opende wond drukkende. Ik bedankte de tandarts voor de prettige behandeling en verliet tenslotte tevreden het pand.

Vroeger deed het me niet zoveel, dat tandengedoe. Boren en vullen liet ik stevast zonder verdoving doen. Als kind had ik namelijk al zo'n trauma opgelopen door de afgebroken voortand en alle bijkomende complicaties, dat ik nergens nog mijn tand voor omdraaide. Maar met het rijpen der jaren werden de euvels minder leuk, zodra er van alles los kwam te zitten. Tot nu toe doorsta ik alles goed en het allerbeste wat me vandaag overkwam in die beruchte je-staat-er-zowat-van-op-z'n-kop-stoel, is dat ik warempel weer vertrouwen in een tandarts heb gekregen. Jippie! Eind goed, al goed. De volgende grote behandeling hoop ik tot medio september uit te kunnen stellen en wel ná mijn Londentrip. Ik ben blij dat alles zo goed is verlopen en besproken en zie de toekomst vol vertrouwen tegemoet.

Let's roll!

Op losse schroeven?

Soms zit er een schroefje los en maken we een hoop ongein in ons leven. Lachen-gieren-brullen is het dan, we maken ons nergens zorgen over tot een obstakel zich aandient, waarvan het voorhoofd direct gaat fronsen. Gisteren had ik zo'n dag op het werk, die uitpilde van gebrul en onzinnigheden. Soms hangt dat gewoon in de lucht en het enige wat je dan kunt doen is op die mallemolen stappen en je mee laten voeren, totdat...

In de avond slaat thuis ineens de stemming om en slaat de vermoeidheid toe. Ik word wat nukkig en krijg een unheimisch Gefühl. Dat gevoel van onrust voel ik nu nog steeds. Ik twijfel ineens over alles en heb zin om me terug te trekken in mijn te krappe ivoren toren. Deze is namelijk te klein voor me geworden, nu ik mijn vleugels van de ultieme vrijheid terug heb gekregen. Drie jaar lang wilde ik mijn vleugels niet terug en had ik ze sowieso niet uit kunnen slaan, want mijn toren gaf me daar de mogelijkheid niet toe. Nu ik het echte genieten weer heb mogen beleven ben ik o zo bang om het weer af te moeten staan. De dood kwam zo onverwacht op mijn pad, waardoor een intense vriendschap van mij werd afgenomen en afgelopen week voelde ik daar weer een stukje van terugkomen. Als een addertje onder het gras kwam er iets naar boven dat ik eerst dacht te kunnen handelen, vervolgens negeerde ik het en nu komt het dus weer als een dief in de nacht om een hoekje geslopen.

Ik heb mijn gevoel weer meer ruimte gegeven, om weer liefde te kunnen voelen, maar meteen staat het weer op losse schroeven uit angst om alles wat ik vergaar weer kwijt te kunnen raken. Mijn instinct waarschuwt me en zegt: 'Pas op Brigitte, kijk uit!'. Ik wil het niet horen, ik wil het niet voelen. Ik wil alleen maar genieten, maar de dood is bij ons allebei om een hoekje komen kijken en daar weet ik slecht mee om te gaan. Iets wat je hebt of dacht te hebben, kan je zomaar ineens afgenomen worden en die dingen hebben blijkbaar een flinke krater in mijn gevoelens en mijn vertrouwen geslagen.

Ik zou het toch in babystapjes doen? Ik zou toch rustigjes aan opbouwen? Dat was wel de bedoeling ja, maar daar is weer niets van terecht gekomen. ‘Mrs. Impulsief’ volgde alleen haar gevoelens en impulsen en nu denk ik alleen maar dat ik te snel ben gegaan door meteen op die mallemolen van jouw en mijn leven samen te stappen.

Ik voel me weer klein en onervaren en wilde dat ik alles niet zo aan het beredeneren was. Blijkbaar ben ik mans genoeg om dit aan te kunnen, want anders zou het niet op mijn pad zijn gekomen. Ik moet gewoon wennen aan het feit dat jij er bent en mij meegenomen hebt op een prachtige vlucht waarvan ik hoop dat er nog lang geen einde aan zal komen. Ik stap op jouw vliegend tapijt en laat me meevoeren door 1000-en-één nachten en dan...? Dan zien we wel weer verder...!

Arresto momentum

Via mijn Harry Potter-likende dochters heb ik kennis gemaakt met een zeer speciale tovenaarsleerling en Zweinstein, de Hogeschool voor Hekserij en Hocus-Pocus. Vanaf deel 6 blijkt dat de reeks films niet al te kinderachtig uitgevallen is en haak ik ook in. Nu Harry Potter-go (een app op de telefoon, waarbij vele quests ten uitvoer gebracht moeten worden in de buitenlucht, via een Google maps-dingetje) de lucht in is gegaan vang ik dus ook eenhoorns en andere obscure beesten, bevrijd ik personen en beesten en breng ik verdwaalde personen terug. Ook bereid ik toverdranken en valt de ene toverspreuk na de andere, om mensen los te krijgen van een vastgelegde ketting (alohomora-spell) of tover ik mensen uit een bubbel (ebublio-spell). Voor elke situatie is een spreuk, en zo komt het dat ik overal waar ik kom een ‘Bombarda’, ‘Finite’, ‘Diffindo’ of een ‘Incendio’ scandeer. Ik maak de omgeving weer wat veiliger, breng verloren objecten en personen terug naar af en zorg dat de troebelaar wordt overweldigd.

Als we kennis maken met nieuwe geliefden wordt mondjesmaat ook het verleden besproken. Daar zitten vaak vele troebelaars in die ook overweldigd moeten worden. In kleine stapjes leren we de persoon kennen die voor ons zit. We voelen een klik, dan een vlam en als we geluk hebben, voelen we dat dit een lange toekomst beschoren is. Soms komen er dingen uit het verleden van personen naar boven die zwaar en heftig zijn en dan is het soms lastig om dat een goede plek te kunnen geven. Ik luister naar alle verhalen en pak mijn spreuk ‘Arresto Momentum’ erbij, versterk ‘m met zelf geproduceerde toverdrank en verban het gebeuren naar een plek ver in het verleden. Om iemand echt te leren kennen, moet je vanzelfsprekend ook wat van zijn verleden leren kennen, maar leven doen we in het nu en gericht op de toekomst leren we van onze fouten en planten we mooie zaden op oude resten.

Je bent mooi zoals je bent. Zonder frustraties, overbodige emoties, maar wel met goed gemoed ben jij vele bridges over troubled water overgestoken en het is je niet aan te zien dat je zware tijden hebt gekend. Ik ben jou en jij bent mij, wij zijn

gelijken en geven elkaar de ruimte om elkaar beter te leren kennen, te groeien, te expanderen en samen maken we mooie geschiedenis. Ik ken nog maar een klein stukje van jou, maar jij smaakt naar meer. Ik vertrouw jou en geniet van alle keren dat wij samen zijn. Wij stapten door het bos en door de stad, wij chillden bij een D.J., wij zaten samen in de bios, bewonderden kunst in het museum, wij aten buiten de deur en borrelden op terrasjes. Wij zijn close en betrokken bij elkaars leven. Wij willen ritsen, maar dan wel rustig, tandje voor tandje, tot onze levens helemaal vervlochten zijn met elkaar. Jij bent mooi, maar ook ondenkbaar veel voor mijn hart. Ik moet soms een stapje terug doen om als buitenstaander te kijken naar alles wat we al deden en zegden en dan laat ik dat alles de revue nog eens passeren. Ik geniet en vervul mijn wensen met jou en door jou. Mijn leven is een stuk mooier geworden dankzij jou en daar ben ik je nu al dankbaar voor...!

It's you, it's me...

'Too high, too deep

It's you, it's me

Too wild to sleep

Oh yeah...'

- 'Ritual', Tiesto, Jonas Blue and Rita Ora, 2019

Liefde na een intense liefde, het is soms lastig elkaar niet geheel toe te kunnen laten. Allebei zijn we een geliefde verloren en dat doet soms vreemde dingen met je hart en je ziel. Het zal nooit meer hetzelfde zijn en het nieuwe kan nog niet geheel toegelaten worden, omdat de angst om het weer kwijt te kunnen raken, altijd om een hoekje meekijkt.

Jij en ik, wij zetten elkaar in vuur en vlam en dat is genieten to the max. Het is intens en krachtig, bloedstollend en meeslepend. Soms moet ik daarom een stapje terug doen, uit angst om op te branden en mezelf geheel te verliezen. Voorheen stapte ik overal onnadenkend in en liet me meevoeren over hoge bergen en langs diepe dalen. Nu moest alles anders zijn, want deze keer zou ik niet van het voetstuk mogen vallen op het moment dat men zag dat ik geen reddende engel was, maar gewoon Brigitte, een vrouw van vlees en bloed. Hoe vaak moest ik niet mensen uit het slop trekken, mezelf achterlatend in een bijna-poel van verderf? Nu moest alles anders gaan en trek ik me op tijd terug voor een pas op de plaats en een moment van overpeinzing.

Als jij bij mij bent of ik bij jou ben ik van A tot Z geboeid, omdat je intens bent en veel bij me los maakt. De hartstocht spat ervan af en soms heb ik moeite om je bij te houden. Al jouw facetten zijn mooi, maar soms ook zo scherp geslepen, zodat ik moet oppassen me niet te verwonden. Ik heb mijn hart opengesteld en het voelt alsof er een soort van kattenluikje in zit en dat er zo nu en dan een flinke wervelwind van emoties langskomt, waardoor het luikje dan weer open en dan weer met een flinke klap dichtwaait. Er zat nog veel pijn in mijn hart, net als in dat van jou en daar moet zo nu en dan een frisse wind doorheen waaien.

Hoe ouder, hoe gevoeliger en hoe belangrijker het is dat je hart niet tot een moordkuil verwordt. Er moet nog veel uit: oude pijn, wantrouwen, schuldgevoelens, allemaal resten van toen en ooit. Het zweeft op dit moment allemaal door de lucht en ik probeer die gevoelens te verjagen, maar ze laten zich niet zo gemakkelijk vangen of verjagen. Net als die vervelende vlieg die je maar niet te pakken kunt krijgen, totdat je hem maar laat en 'm de volgende dag met de pootjes naar de hemel gericht op de vensterbank ziet liggen...Kortom, het leven brengt je vanzelf wat je nodig hebt.

Voor alles is een tijd, dus ook voor jou en mij. Over een kleine week zie ik je weer. Je bent bijzonder, maar ook zo veel voor mij. Ik moet er aan wennen dat er weer iemand is, na drieënhalf jaar, die zomaar mijn hart instapt alsof het niets is en zich daar een plekje probeert toe te eigenen. Ik wil van je houden, maar kan het nog niet. Gelukkig zijn er de babystapjes, die alles mogelijk maken. Ook jij en ik kunnen samen één worden, vroeg of laat.

I wanna drink the air

Na een borrel met hapjes bij de Bolle Keizer, stappen mijn buurvrouw en ik de prachtige natuur in en prijzen onszelf gelukkig met deze, sinds kort verkregen, ‘achtertuin’. We hebben een landelijk gelegen woongebied tot onze beschikking en alhoewel we deze met veel andere nieuwe bewoners zullen moeten delen is het altijd weer genieten als de zon opkomt, maar vooral ook als deze weer ondergaat. Ik ben altijd al onder de indruk van mooie luchten geweest, maar ben deze vooral gaan waarderen toen ik mensen verloor. Door naar luchten te kijken, kun je de soms zo zware bodem onder je voor even los laten en verdrinken in alle kleurenpracht, de verschillende vormen en de steeds in beweging zijnde structuren. Jaren terug vertelde ik mijn kinderen altijd dat de luchten zo mooi waren, omdat onze overleden dierbaren ze inkleurden en dan hadden we iets minder last van hartenpijn en waren we voor even stil.

Gisteren keek ik naar de laatste beelden van de Netflix-serie die me 4 seizoenen lang in haar greep hield: ‘The Affair’. Het wel en wee van Alison, Noah, Helen en Cole krijgt een heel bizarre wending als één van de hoofdpersonen ineens vermist blijkt en dood gevonden wordt. Diegene spreekt de woorden ‘I wanna drink the air’ uit en ineens blijken wij daarin een wezenlijk raakvlak te hebben. Ik laat mijn tranen de vrije loop en voel de grond onder mijn voeten tegelijkertijd zwaar, maar daarna ook weer wat lichter worden. Gedeelde smart is halve smart. Naast E.T. en Hachi is er nu ook een Netflixserie die mij deed wateren. Het is goed om emoties de vrije loop te geven, want ze kunnen je anders flink in de weg gaan zitten. Better out than in...!

Als mens hebben we veel te verstouwen in het leven. Van de wieg tot aan de laatste ademtocht maken we veel mee met als doel de ziel te sterken en te laten rijpen. We blijven levens leven tot we het nirvana bereikt hebben, een toestand van verlichting en onthechting; een staat van ‘zijn’ waarin we eindelijk onsterfelijkheid kunnen ervaren. Als ik naar de luchten in mijn achtertuin kijk, ervaar ik een toestand van eindeloosheid. Ik voel me vrij en los van alles wat moet,